

[Holger Hansen.]

mange år har gjort en fortrinlig indsats, og som har klaret sig og holdt sammen trods vanskelige økonomiske vilkår. Det skulle betyde, at de offentlige tilskud skulle kunne holdes inden for overskuelige beløb, selvfølgelig med en forhåbentlig øget virksomhed ud over Sjælland og det øvrige område.

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til lovforslagets enkelte paragraffer. Derimod kan der i udvalget være grund til at søge nærmere oplysning om indholdet af det tilsagn, der fra hovedstadskommunernesamaråd er givet om støtte til etablering af dette landsdelsorkester. Endvidere vil jeg gerne, om vi i udvalget kunne få lidt at høre om det, der i lovforslaget kaldes „koncertvirksomhed af passende omfang“, et udtryk, der, som det her citeres, henviser til Lolland-Falster og Bornholm. Jeg ville gerne, om vi i det hele taget kunne høre orkesterledelsens planer for turnévirksomheden i vore landsdele. Jeg kunne også have lyst til ved denne lejlighed at spørge den højtærede minister, hvorfor denne støtte til et sjællandsk landsdelsorkester ikke kunne være indarbejdet i den lov, vi allerede har.

Med disse ord vil jeg altså på venstres vegne give tilslutning til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Jeg tror, det vil blive modtaget med megen glæde i de amter, der omfattes af dette orkesters virkeområde. Interessen for den gode musik er stor, vækket hos de fleste af os vel nok gennem radio og fjernsyn. Men det er da klart, at muligheden for at kunne høre, se og mærke musikken giver den største oplevelse. Denne mulighed skulle gennem denne lovgivning blive større for os, der bor så langt fra hovedstaden, at koncertture bliver for sjældne. Tivoli sikrer og beholder sit orkester, og vi andre får stor glæde af det.

Jeg anbefaler lovforslaget.

Weikop: Vi ser fra mit partis side — og jeg også — med tilfredshed på, at dette lovforslag er blevet fremsat. Det er jo rigtigt, at det er blevet drøftet længe og længe har været under ventilation. Når jeg siger, at jeg ser med tilfredshed på det, er det, fordi der med dette lovforslags fremkomst og behandling vil kunne, formentlig da, blive truffet en afgørelse, for så vidt angår statens forhold til dette landsdelsorkester.

Jeg har beskæftiget mig med disse forhold, men vil gerne indskyde, at jeg ikke er ordfører i denne sag; mit partis ordfører er blevet forhindret, og derfor har jeg altså taget ordet. Det har jeg gjort, fordi jeg som sagt har beskæftiget mig meget med denne sag, ikke her i folketinget, men i min egenskab af borgmester i København, hvor jeg for snart 4 år siden — det var i 1960 — har været med til at fremsætte et forslag, hvortil jeg fik principiel tilslutning i bystyret, om oprettelse af et orkester på grundlag af et budget, der dengang forelå fra Tivolis koncertsals orkester; forslaget indeholdt også forslag om fordeling af udgiften derved mellem hovedstadskommunerne. Københavns kommune gik ind for det, om man kan sige det sådan, med fuld musik, og man fremhævede meget stærkt dette orkesters store betydning. Når jeg siger dette, er dermed min stilling til lovforslaget givet. Det konservative folkeparti ser også på det med velvilje.

Københavns kommune vil altså — det kan jeg sige med sandhed — gerne ofre sin part af omkostningerne. Men dermed er sagen ikke klaret, for lovforslaget bygger jo udelukkende på den forudsætning, at staten for sit vedkommende kun vil yde tilskud, hvis kommunerne giver deres part. Nu er det selvfølgelig ikke nok, at Københavns kommune meget gerne vil yde sit bidrag; det er heller ikke nok, at hovedstadskommunerne går med til det, men kommunerne som helhed i det pågældende område må samles om opgaven. Jeg håber, at dette vil ske, og at det må ske, ikke alene hvad angår den lov, der gennemførtes i sin tid, men at man også kan samles, hvad der er lige så væsentligt, om dette lovforslag, der gælder fremtiden.

Jeg sagde, at Københavns kommune gik ind for sagen med fuld musik, men man har også — ikke fordi jeg vil rose København — ydet økonomisk støtte til Tivolis koncertsals orkester, og jeg vil næsten tro, at man i år giver lige så stor støtte, som den kulturelle fond giver til dette orkester. Det gør man, til trods for at København ikke er underforsynet med musik. Jeg hørte for et øjeblik siden den forrige ærede taler sige, at man tog til København på koncertrejse. Det gør man altså, fordi der er koncerter i København. Ja, der er mange koncerter i